

RECHTSPRAAK

werknemster/Stichting Confessioneel Onderwijs Leiden

Afwijzing vordering uitbetaling overuren docent voortgezet onderwijs. Geen schending goed werkgeverschap. Taakbeleid van werkgever voldoet aan eisen die in cao worden gesteld.

Werkneemster is in dienst geweest van SCOL als docente. Tijdens het dienstverband is werknemster tweemaal arbeidsongeschikt geweest. Partijen hebben diverse malen overlegd over de door werknemster ervaren werkdruk. Partijen hebben hun verschil van mening niet kunnen oplossen. Vervolgens heeft SCOL een ontbindingsverzoek ingediend. Ter ontbindingszitting is een regeling getroffen. In eerste aanleg vorderde werknemster een bedrag van € 44.7740 (sic) bruto, in essentie ten titel van gemist salaris in de vorm van onbetaalde overuren. De kantonrechter heeft de vordering afgewezen. In hoger beroep heeft werknemster haar eis gewijzigd en vordert zij betaling van een bedrag van € 57.560,96 bruto. Werkneemster stelt dat SCOL in strijd met verplichtingen van goed werkgeverschap heeft gehandeld. SCOL heeft bezwaar gemaakt tegen de eisvermeerdering.

Het hof oordeelt als volgt. Hoewel juist is dat de eisvermeerdering niet volgens de regels van het procesreglement is ingesteld, is de eiswijziging toch toelaatbaar. De memorie van grieven bevat namelijk een duidelijke specificatie van het gevorderde. Voorts stuit het gevorderde niet af op de ten tijde van de beëindiging van het dienstverband overeengekomen finale kwijting, omdat van finale kwijting is uitgezonderd 'een vordering betreffende overuren en niet nader gespecificeerde immateriële schadevergoeding'. Hetgeen werknemster vordert valt geheel onder deze uitzondering. Dan volgt de inhoudelijke beoordeling van de zaak. Vast staat dat geen sprake is van door SCOL aan werknemster opgedragen overwerk. De vraag is of werknemster, ondanks het ontbreken van een opdracht tot het verrichten van overwerk, toch aanspraak kan maken op vergoeding van door haar feitelijk gewerkte uren voor zover deze het aantal van de normjaartaak-uren hebben overschreden. De vraag is dus of de wijze waarop SCOL heeft geopereerd rondom de jaartaak van werknemster en de van haar verwachte werkzaamheden zodanig is dat SCOL ter zake jegens werknemster aansprakelijk is. Niet gezegd kan worden dat het taakbeleid van SCOL niet voldoet aan daaraan redelijkerwijs te stellen eisen in het licht van de door de cao voor dat taakbeleid geschetste contouren. Het enkele feit dat in of uit hoofde van dat beleid niet voor elke deeltaak een specifiek aantal normuren is gedefinieerd, is voor het aannemen van zodanige strijd onvoldoende. De cao dwingt er immers niet toe om (uren)specificaties te hanteren voor elk onderdeel van de

(indirecte) lestakingen. Voorts kan van SCOL niet worden verlangd dat zij werkt met een individueel taakbeleid. Hierbij is van belang dat werkneemster niet duidelijk heeft gemaakt dat zij in vergelijking met collega's te zwaar is belast. Relatieve onevenredigheid kan derhalve niet worden aangenomen. Hetzelfde geldt voor absolute onevenredigheid. Daarnaast valt niet uit de feiten en omstandigheden op te maken dat er sprake was van structurele collectieve onderbezetting, waaruit aansprakelijkheid tegenover individuele docenten zou kunnen voortvloeien. Bovendien heeft SCOL oog gehad voor de door werkneemster ervaren werkdruk. Zo heeft SCOL werkneemster coaching aangeboden. Een situatie waarin de werkgever in het geheel niet reageert op signalen van werkdruk is hier dan ook niet aan de orde. De vordering van werkneemster, voor zover die betreft haar periode van actieve werkzaamheid, zal dus worden afgewezen. Voor zover de vordering betreft onvoldoende doorbetaald loon tijdens arbeidsongeschiktheid, omdat SCOL in die periode geen vergoedingsbestanddeel vanwege structureel overwerk heeft toegekend, geldt hetzelfde. Immers, in dit geval is geen sprake van verschuldigdheid van een vergoeding wegens structureel overwerk over de periode van actieve werkzaamheid. Nu de grieven stranden wordt het vonnis van de kantonrechter bekrachtigd.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 26-01-2016

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2016:77

Zaaknummer: 2668218/14-66

Rechters: C.J. Frikkee, H.J. Vetter en A.G. van Marwijk Kooy

Advocaten: L.J.A. Sprenger en M.W.A. Scholtes

Wetsartikelen: 7:611 BW